

Въ пілнікѣ свѣтлыѧ пѣн

стóйтъ, єгѡже вѣ не вѣстѣ: Тѣй
ѣсть градыи по мнѣ, иже предо-
мнбю бысть: ємѹже нѣсмъ азъ
достбінъ да юрѣшъ ременъ сапогъ
єгѡ. Сїлъ къ витаварѣ быша, ѿ
ОНъ поблизу гордана, идѹже бѣ іш-
аннъ крестѧ.

И прѣче починъ вѣтвенныхъ лі-
тѹргіи златодстагш.

Емѹстѣ же достбіна поемъ:

Лѣтъ волїаше благтиѣй: чтаа дво-
радьисѧ, и паки рекъ радьисѧ:
твѣй сїз воскрсе траднѣвенъ ю грб-
ва, и мертвымъ воздвигнувый,
людїе веселитесѧ.

Таже ірмосъ:

Свѣтисѧ свѣтисѧ нбвый юерсалиме,
слава бо гдна на тебѣ возсїа.
ликъ нынѣ и веселисѧ сїшне: ты
же чтаа красбисѧ бїе, ѿ востаніи
ржтвѧ твоегѡ.

Причаст-